

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

GLASUL
BROGEANОрганъ на
ТО МАЛЦАНСТВО ОТЪ
Ромъния

РОМЪНИЯ И БЪЛГАРИЯ

тъй незабелязано
всѣко едно съби-
тъ международенъ
ерь, безъ то да не
вниманието на
нието въ нашата
ция, особено кога-
мата за въпроси,
засягатъ балкан-
държави. Въ неси-
дни на стопан-
развитие, които
вѣваме, всѣко съ-
не за сближение и
ателство между
итѣ намъ държави
се налага съ из-
облекчение и ви-
спокояване, защо-
ки знае, че спра-
ното разрешение на
тъ спорни въпро-
представляващи ки-
стена между до-
братски народи —
амо добро, благо-
не и решителенъ
къмъ стопански
ь. Въ всѣко едно
ение досежно отъ
ията между балкан-
държави и частно
Ромъния и Бълга-
родътъ тълкува са-
обрата страна, а
редоветъ чете въз-
ването на минали-
ски отношения, ко-
аницитѣ не пред-
ваха нищо друго
должовивия отдалъ
творчески трудъ
освенъ полити-
граници.

Частичната училищна
конвенция между Ромъ-
ния и Югославия, сключо-
чена миналата година,
допринесе много повече
за добритѣ отношения
между двата народа, от-
колкото много други по-
литически и търговски
договори. Само благода-
рение на тази взаимна у-
чилищна конвенция, да-
де да се разбере за ед-
но реално постижение;
отъ едната и другата стра-
на народътъ въздъхна съ
облекчение, че е уважено
свещното право да се
учишъ на майчиния си
езикъ и че съ взаимно
съгласие и отстъпки мо-
же да се постигне жела-
ното разбирателство.

Пътътъ за едно искрен-
но и трайно разбирател-
ство между Ромъния и
България е още по-кра-
тъкъ. По него тръгнаха
вече двамата суверани.
Остава правителствата да
ги последватъ, да минатъ
надъ книжнитѣ стени на
създаденитѣ днесъ пре-
чки и да спратъ тамъ, къ-
дето гласътъ на минало-
то ще ги присрещне съ
незаличимото въ история-
та на двата народа: — ро-
мънци и българи презъ
течение на вѣкове сж жи-
вѣли братски!

Я. х. Я.

Дунавското уреждане е провалено

Отъ Виена съобщаватъ —
Както е известно, посеще-
нието на г. Ходжа въ Бѣл-
градъ има двойна целъ: да
установи сърдечни лични
отношения съ управницитѣ
на приятелската държава и
сщевременно да продължи
разговоритѣ за едно сто-
панско сближение между
Малкото съглашение и др-
жавитѣ, присъединени къмъ
Римския пактъ. Тия разго-
вори бѣха започнати на
времето съ посещението на
австрийския канцлеръ въ
Прага. Но после, въ Па-
рижъ, се подири осъщест-
вяването на едно дунавско

Манифестации въ Загребъ

Отъ Бѣлградъ съобща-
ватъ, че по случай честву-
ването четири години отъ
смъртта на хърватския во-
дителя Анте Старевичъ, въ
Загребъ сж станали голѣ-
ми улични манифестации.

Полицията е арестувала
много манифестанти.

Споредъ сжщото съоб-
щение хърватското движе-
ние отъ день на день все
повече се засилвало и за-
давало голѣми загрижия.

Френско - съветски- ятъ пактъ ратифи- циранъ

Парижъ — Вървѣдъ бур-
ни сцени, презъ време на
които имаше опасностъ на
нѣколко пѣти да се дойде
до сбиване между депута-
титѣ на дѣсницата и лѣви-
цата, съ 353 срещу 164
гласа френската камара ра-
тифицира френско - съвет-
ския пактъ. Министерскиятъ
съветъ бѣше взелъ реши-
телно становище да поста-
ви въпросъ на довъррие
гласуването на пакта. Ко-
гато, обаче, последния ор-
аторъ завърши речта си,
гласуването бѣше поставе-
но толкова бърже, че м-ръ
председателъ г. Саро нѣ-
маше време дори да сло-
жи въпросъ на довъррие.

Малко безгрижие!

Вчера въ махалата разпра-
вяха, че баба Марта е при-
стигнала... инкогнито. Нѣкои
разправятъ, че я видѣли мно-
го весела, усмихната, добра,
любезна, а други — била на-
мръщена и начумерена като
бирникъ, който събира пари-
тъ за данъцитѣ, като че ли
въ джоба му ще останатъ.

Горката баба Марта, на
какви години остана! — да я
сравняватъ съ разни спрехави

бирници и разлютили се сел-
ски шефове!

Въ Щирия (Австрия) пад-
наль дебелъ пластъ жълтъ
снѣгъ. Съ хиляди туристи се
отправили да видятъ това
чудо.

Е-хе? У насъ такива явле-
ния съ бледи цвѣтове не ста-
ватъ. У насъ, когато вали,
вали червенъ снѣгъ, а хората
виждатъ зелени звезди!

Данъчнитѣ облагания и събирането имъ

Мѣстнитѣ финансови вла-
сти отлично познаватъ на-
шето положение. Нашиятъ
окръгъ е най-редовния по
отношение изплащането на
данъцитѣ и ние имаме най-
малко недобори въ сравне-
ние съ другитѣ окръжи отъ
Кралството. Нашата „плате-
жеспособностъ“ е доказана
не веднажъ. Въпрѣки това,
обаче, фискалниятъ тероръ
се упражнява по всички
направления и не се ща-
дятъ дори хора съ почтен-
но материално състояние,
които само при даденъ слу-
чай не разполагатъ съ па-
рични суми, искани отъ бир-
ницитѣ.

Скрѣбниятъ фактъ, който
подчертаваме, се състои въ
това, че нашитѣ „предста-
вители“ и стопански деяте-
ли никога не сж се замис-

лили за положението въ то-
зи край. Въ другитѣ окръ-
жи, където населението се
оповава въ силата на свои-
тѣ представители, работата
е поставена другояче: тамъ
има отлагане на данъчнитѣ
събирания за известно вре-
ме, има отпуснати помощи,
храна за населението и не-
обходимото количество семе.

Днесъ, когато пролѣтна-
та работа настѣпва, мно-
зина наши земеделци не
ще могатъ да излѣзатъ на
полето. Сжтанитѣ иконо-
мии за семе и посрещане
на полската работа, сж да-
дени на бирницитѣ. По всѣ-
ка вѣроятностъ тази година
ще имаме много по-голѣма
незасѣта площъ, отколкото
миналата година. Това е
най-скрѣбното.

Банатско българско веселие

Натиятъ редовенъ кореспон-
дентъ атъ Винга, Банатъ, съ-
общава за следното „банат-
ско българско веселье“, което
предаваме дословно на езика
на банатскитѣ българи:

„Българската младина отъ
селото Винга на чело съ
селския кметъ Палчо Па-
латинъ по запантиния тра-
диционални обичай и тази
година направиха въ 23-а
т. м. народно веселье. На
туй веселье беха позвани
и всичките банатски братя
българи. Отъ секо село бе-
ха изпратили млади момци
съ жените й, тай че салата
се напална съ весели бъл-
гаре. Особито много братя
са дошли отъ Бешенова.
Точно въ 9 часа флеза въ
салата кмета съ неговата
другарка и се почна весе-
лъето. Уредниците съ ерге-

ните и изгодениците, на-
правиха едно уро и на сре-
де кмета съ другарката
почнаха да играятъ а уро-
то запело старата песна:
„Хайда да се приберемъ, бъл-
гари куя се звемъ...“ Наду-
вачката музика подвзела
песната и тай сутирната
до 7 часа се веселиха. На
7 часа се себираха и траг-
наха мнозина на Бешено-
ва, где се празникува два
денъ „фаршангито“. Камъ
12 часа ноци ромънската
интелигенция замолила кме-
та да се изпева повише
пате песната „хайда да се
приберемъ...“ чи и тия
ищатъ да я научатъ, тай
че после сате играеце и
чуждите у едно играли и
пели: „Хайда, хайда макаръ
кой, у туй друество нека
дой“...“

Чети днесъ в-къ
Добруджански гласъ

ЕВРОПЕЙСКАТА ПОЛИТИКА

(Специална кореспонденция на в. „Добруджански гласъ“)

АСЪНЪ БОЕВЪ — Виен

Днесъ всѣки говори противъ войната, а всѣки се въоръжава за нея. Онѣзи, които по-рано се възмущаваха отъ Бисмарковата политическа идеология — „готови се за война, за да живѣешъ въ миръ“, днесъ сами издигатъ като последна инстанция на човѣшката мъдростъ максимата: „мирътъ е продължение на войната съ други сръдства“. Като резултатъ на това, „вѣчниятъ миръ“, който споредъ ироничното изражение на великия философъ Кантъ, е нуженъ не на мъртвитѣ, а на живитѣ, си остава една историческа утопия. За това формално всѣки е противъ войната, а тя продължава да съществува и е по-стара отъ всички човѣшки култури и религии.

Въ последнитѣ десетилѣтия на миналия вѣкъ, следъ като четири нови велики сили се явиха на политическия хоризонтъ — Германия, Италия, Япония и северна Америка, първоизточницитѣ на политически конфликти се увеличиха значително. Политиката на Бисмарка, Метерниха, Изволски, Ерентала и пр., създаде такива епицентрове на политическа нестабилностъ, които и днесъ не сж изгубили отъ своята активностъ. Историческата равнодействаща на всички съвременни политически недоволства и несправедливости, безспорно, се явява Свѣтовната война и санкциониранитѣ послѣствия следъ нейното завършване. Ето защо, най-крупния фактъ въ европейската политика следъ тази война е германското превръщение. Техническата бързина, съ която се извършва това въоръжение на тази специфично индустриална страна, е най-големата политическа сензация въ новата история на Европа. При това, като се има предъ видъ техническия гений на този народъ трѣбва да се предполага, на знае се вече и положението, че германското превръщение е качествено най-съвършеното въ свѣта: аероплани съ по 28 картечници и 7 леки орждия отъ 3.7 см. калибъръ, противоаеропланни орждия съ 95—процентова сигурностъ на олучвания, аероплани за 34 души воененъ екипажъ и 413 до 500 км. скоростъ, но най-големата сензация представляватъ ротационнитѣ картечници, нови орждия и особено сръдствата на химическата и бактерийна война. Германия въ близко време ще стане най-мощната континентална въоръ-

жена сила на свѣта — това е стопроцентовото убеждение на всички военни капцитети. На това се дължи и новото сръдечно приятелство между най-силнитѣ колониални държави — Франция и Англия. Може да се твърди още сега, съ една аподиктическа сигурностъ, че като се има предъ видъ политиката на хармонията на интереситѣ, поне въ близкото бждеще Англия и Франция ще вървятъ пакъ задружно на една политическа линия. Наистина, днешна Германия ухазва политическото приятелство на Англия, съзнавайки, че най-фаталната грѣшка на старата германска дипломация е била тази, че тя не могла да добие сигурностъ за намѣсането на Англия въ голѣмата война противъ Германия, но въпрѣки това едва ли Англия ще пожертвува приятелството си съ Франция, защото тя е главно застрашена въ Сръдиземноморския басейнъ — пътя за Индия и Египетъ — стратегическия хинтерландъ на Суедския каналъ.

При това и малкитѣ държави въ Европа, които се намиратъ въ акционния периметъръ на кондензационното ядро въ политическата атмосфера на Европа, именно Англия — Франция, се въодушевяватъ, по силата на своитѣ интереси, отъ антигермански тенденции въ външната си политика. Разбира се, Англия нѣма да остави никой пътъ неотжпканъ въ стремежа си да привлече и Германия въ орбитата на европейската солидарностъ, тъй като една силна Германия ще бжде винаги по-желана за Англия и нейнитѣ колонии, отколкото болшевишкия Русия, чиято пропагандаторска роля въ Азия и Африка е единъ опасенъ миражъ за английската колониална политика, който не би изчезналъ и предъ силуетитѣ на най-могъщитѣ военни английски параходи. Сжщо не бива да се забравя, че и Русия се интензивно въоръжава, нейнитѣ 13 военни академии разполагатъ ежегодно съ 16 хиляди бждещи офицери, защото тя стои между европейската Сцила — Германия и Полша, и азиатската Харидба — Япония.

Вториятъ най-важенъ моментъ въ европейската политика е стратегическото отслабване на Италия, охлаждането на приятелството ѝ съ Англия, като последица на абисинския конфликтъ. За сведущия нѣма съмнение, че Италия ще спечели войната: въ никой колони-

аленъ конфликтъ туземцитѣ не сж побеждавали, въпрѣки, че героизма на буритѣ, арабитѣ, махдиститѣ и пр., се признава и отъ самитѣ англичани и французи. При днешното техническо съоръжение, когато 11-тѣ италиански аеропланни фабрики работятъ непрекъснато, да се мисли, че абисинцитѣ ще победятъ се иска голѣма доза отъ неориентираностъ: Наполеонъ побеждаваше благодарение на своята артилерия, по сжщитѣ причини руситѣ бѣха бити въ Севастополската и руско-японскитѣ войни, прусацитѣ разбиха австрийцитѣ благодарение на своята модерна пушка, въ 1871 година победи германския стоманенъ надъ френския бронзовъ топъ, въ голѣмата война победиха — съгласенскитѣ торпеда [блокадата, гладат] и тѣхнитѣ танкове. Разбира се, времето, когато съ 40 войника можеше да се завладѣе единъ цѣль континентъ (Австралия) е преминало: съ абисинската война нѣма да изчезне абисинския конфликтъ, защото Италия се намира въ началото на единъ въоръженъ колонизаторски процесъ, както на времето бѣше съ англичанитѣ въ Суданъ и французитѣ въ Мароко. Тѣзи държави и днесъ още не сж привършили своя колонизаторски набѣгъ: да си припомнимъ непрекъснатитѣ жертви на френския чуждестраненъ „легионъ“ т. е. цѣли 12 полка съ около 35 хиляди души! Абисинския конфликтъ, съвсемъ независимо отъ неговия изходъ ще отслаби продължително военнитѣ сили на Италия, което посръдствено засилва още повече значението на Германия. Впрочемъ, за никого вече не оставя скрито, че въ сжщата степенъ, въ която отношенията между

Италия и Англия се охлаждатъ, тѣзи между Италия и Германия ставатъ все повече задушвени. Дори самитѣ италиански вестници отдаватъ най-големо значение и гласностъ на благоприятната германска критика на италианскитѣ успѣхи въ Абисиния. Като се има предъ видъ общитѣ колониални интереси на тѣзи две държави и огорченото обществено мнение въ Италия противъ Англия, не е мжно да се предположи, че това взаимно приближение ще продължава и за напредъ. Впрочемъ, не е съвсемъ случайно, че и самитѣ австрийци не виждатъ вече въ лицето на Италия абсолютна гаранция за своята независимостъ, поради

което тѣхниятъ канцлеръ посети Прага и прегърна наново идеята за „дунавския блокъ“. Това, което днесъ е най-забележително за европейската политика, то е, че мълчаливата солидарностъ на тритѣ най-неоправдани въ колониално отношение държави, именно Германия, Италия и Япония, взема вече по-осезателни, видими форми. Така, че политическата ось, която и днесъ раздѣля Европа на две половини, се допира и до азиатския континентъ, па и до самата Америка, която като отговоръ на японското решение за флѣтно равенство съ Америка и Англия, само за нови 102 морски единици е гласувала 160 милиарда лева воененъ кредитъ до 1940 год.

Както и да се разреши абисинския конфликтъ на зелената маса, моралното поражение е на страната на бѣлитѣ: като за въ бждеще най-значително послѣствие на абисинския конфликтъ се очерта солидарността на жълтата и черната раси срещу растящето несъгласие на бѣлата раса. Това ще бжде единъ денъ фатално, не само за европейскитѣ колонии, но и за цѣлата европейска цивилизация. Само всестранното европейско единство може да избави бѣлата раса отъ зловещата жълта и черна фата-моргана на съвремен-

ния исторически хор. За това единство е разрешението на въ за хуманното трети малцинството и преразпредѣление на мѣтѣ. Забелязватъ се първитѣ заченки на благотворно политическо трезвление. Отъ разна европейската солидарностъ зависи и въпросъ за опазаностъ на съвременната цивилизация. Въ противенъ случа мизма на германския философъ О. Шпенглеръ „пропадането на цивилизацията“ днесъ по-основателенъ. Девѣшката лудостъ на коновното раздухване политически конфликти ни поне въ последнитѣ бжде преодолѣна о зума и волята на ритѣ, за които е само правдата и сж сж единичкитѣ исторически устои на човѣшкото тие. Ето защо, ако зимъ по мъдрия бие текстъ, само прав разрешението на въ европейски въпроси де възможностъ на ржка на долно днешни държавници сятъ отъ унищожени ва вѣковно културно ство, което лѣвата неразумнитѣ, фанатичеростратовцитѣ и погуби.

Може да бждете

МИЛИОНЕРЪ

ако си купите
единъ лотариенъ
билетъ отъ
щастливото представителство

П. ШАПИРА - ХАДЖИУЛЪ

— Констанца —

ОПИТАЙТЕ СЕ
ЩАСТИЕТО

чрезъ новото представителство

за Базарджикъ

Калиакренски окръгъ

РИФАТЪ ИСЛЯМЪ

— БАЗАРДЖИКЪ —

Д-РЪ ХР. Д. ПОПЕСКИ

съобщава на почитаемата си клиентела, че се премѣсти въ собствената си стара къща на ул. „Принципеле Фердинандъ“ № 64, където кино „Сплендидъ“ и при реорганизацията на обстановка на кабинета си продължава да работи.

консултации по вътрешни, пикочо-полови болести, като въ лабораторията му се извършватъ бързи клинически бактериологически изследвания, нуждни при своевременното разпознаване на микробнитѣ болести, както и при туберкулоза, лошо гърло, удушца, венерически и др.

ОТА НА МАЛЦИНСТВОТА

ЗЪ ЖИВОТА

на унгарското малцинство

арският в-нъ „Res-
oud“ съобщава за
ново оплакване на
кото малцинство отъ
ня предъ Общество-
народитъ. Въ ве-
се сочатъ за при-
че правителството
едло да се промъ-
имената на унгар-
малцинствени ве-
отъ Седмоградско
yji (Ujsag), „Szatmar-
ei Közlöny“ и „Na-
poly es Videken“.

алта на тая промъ-
сочи като такава,
ромъни старитъ ун-
и исторически имена
уги.

петицията се казва-
е съ тая заповѣдъ на
телството се накръ-
параграфъ I и III

ленъ 8 отъ Трианон-
договоръ, които гла-
че всички ромънски

ници, безъ разлика на
езикъ и народностъ,

и въ общия и частния
тъ, сж равни и мо-
да употребяватъ своя

ренъ езикъ свободно и
спокоявани отъ ни-

ай-интересното е, каз-
естника, въ оплакване-
което се и подчерта-
е ромънското прави-
тво било правило и

пжть опитъ на по-
своеволие, като въ
едствие се извинило,

нициативата за по-
мърка срещу унгар-
о малцинство била

да отъ неотговорници,
мо искали да злепо-
вятъ правителството

чуждия свѣтъ.

ай-накрая се надъ-
въ петицията, че ще

оправи всичко, за да

се накръпватъ мирни-
договори.

ското малцинство отъ
Полша

ри всеключенитъ пак-
е и новитъ подобрения

отношенията между
мания и Полша, нъм-

то малцинство отъ
иша продължава свои-

негодувания.

нъмскиятъ малцинстве-

вествници отбелязватъ

възмущение, че сж биле

мудени да промънятъ

ето на Съюза на нъм-

цитъ отъ Полша, като
се обещало значител-
но подобрене на паложе-
нието имъ, а въ края на
краищата сж биле изма-
мени, като дори се посег-
нало на имотитъ на нъм-
цитъ — съ изземане ма-
каръ и съ изплащане и се
давали на поляци. Вест-
никъ „Katowitzer Zeitung“
(нъмски малцинственъ ве-
стникъ) предупреждава пра-
вителството на Полша,
че ако не се взематъ въ
последния частъ мърки, то
да не се чудятъ въ по-
следствие поляцитъ, ако
отношенията имъ въ най-
скоро време охладнятъ съ
една близка велика държа-
ва (намекъ за Германия).

**Чехитъ вънъ отъ Чехо-
словашко**

И тъ отпразднуватъ
своятъ пръвъ гражданскъ
и основателъ на държава-
та имъ — Масарикъ. День
на тоя празникъ е из-
бранъ 8 мартъ. Избрана
е комисия отъ видни че-
хи вънъ отъ границитъ на
държавата за изработва-
не програмата.

Страхътъ отъ сериозни

събития между Япония, Русия и Китай

Шанхай — Макарь че споредъ съобщенията, пропушани отъ цензурата въ Токио, бунтътъ изглежда да е потушенъ, чуждестраннитъ срѣди въ Шанхай смѣтатъ, че бждецето японско правителство ще бжде изправено предъ следната алтернатива: 1. Да канализира броженито всрѣдъ армията извънъ границитъ на страната, като по тоя начинъ предизвиква неминуемо важни събития и може би войната въ азиатския материкъ или 2. Да се опита да обуздае младитъ елементи въ армията, което рискува да предизвика повтарянето на вътрешнитъ безредици. Тъ смѣтатъ, че слабата съпротива, срещната въ бунтовницитъ при опразването на държавнитъ учреждения безъ да бждатъ обезпечавани, показва, че тѣ сж подкрепени отъ голѣма частъ на армията и общественото мнение. Тъ смѣтатъ, че изборната победа на партията Минсейто, затвърдяваша умѣрения кабинетъ на г. Окада, е била непосредствената причина на

Споредъ последнитъ по-
лучени сведения, бунтътъ
на военнитъ въ Япония е
билъ потушенъ безъ кръво-
пролития. Барикадиралитъ
се революционни вой-
ски въ разни министерст-
ва и държавни учреждения,
следъ като били предупре-
дени за последенъ пжть
чрезъ единъ ултиматумъ
отъ името на императора-
пуснатъ отъ аероплани —
се предали безъ никаква
съпротива. Цѣли групи отъ
по 500 души били обезо-
ржжени отъ правителст-
венитъ войски и заведени
въ казармитъ.

**По една заповѣдъ
18-тѣхъ офицери, води-
тели на революционе-
ритъ, се самоубили.**

Министъръ - председате-
лътъ, адмиралъ Окада, кой-
то се смѣташе, че е убитъ
отъ революционеритъ, е
билъ намѣренъ живъ. Въс-
то него бунтовницитъ погрѣшно убили запасния полковникъ Делцо Матцуи, шурей на адмиралъ Окада, който приличалъ много на мръ-председателя.

Понастоящемъ въ цѣла

преврата. Китайскитъ срѣди,
силно обезпечени се опася-
ватъ отъ сериозни събития
засягащи Китай и Съветска
Русия.

Тъ съжеляватъ, че бунтътъ
прави невъзможно китай-
ско японскитъ преговори, чие-
то започване тѣ очакваха вед-
нага следъ връчването на а-
кредитивнитъ писма на г. Па-
рарита, новиятъ японски по-
сланникъ въ Китай. Радиотеле-
фонната служба Шанхай —
Токио е забранена, освенъ за
японското посолство, понеже
последното контролира раз-
пространяването на новинитъ
отъ мѣстния японски печатъ.

**И Португалия се
въоръжава**

Съобщаватъ отъ Лиса-
бонъ, че имайки предъ
видъ усиленото въоръжа-
ване на малкитъ и голѣми
държави, португалското пра-
вителство е решило да у-
величи военната си мощъ
— за всѣка евентуалностъ

Краятъ на революцията въ Япония

и началото на тревогата отъ желтата опасностъ въ Европа

Япония владѣло абсолют-
но спокойствие и живо-
тътъ е влѣзалъ въ нормал-
ния си пжть.

Но едновременно съ „зати-
шието“ въ Япония, въ Евро-
па расте тревогата предъ
едни важни евентуални съ-
бития, които ще се разра-
зятъ въ Далечния изтокъ,
Отъ много години насамъ,
днесъ европейскитъ дипло-
матически кржгове отново
се занимаватъ съ въпроса
за „желтата опасностъ“.
Европа твърде много е за-
грижена отъ избухването
на единъ въоръженъ кон-
фликтъ въ Далечния из-

токъ. Ето защо, въ Жене-
ва е поставенъ на първи
дневенъ редъ въпроса за Да-
лечния изтокъ, предъ кой-
то днесъ нищо не пред-
ставява итали-абисинска-
та война.

Далечния изтокъ — тамъ
където постоянно владѣе
революционния духъ, под-
хранванъ еднакво отъ мощ-
нитъ държави Япония и
Русия — тамъ е барутни-
ятъ погребъ, отъ където
ще избухне утрешната
война.

Това е мнението днесъ
въ Европа.

Българи, гости на Ромъния

БУКУРЕЩЪ — (по теле-
фона) Вчера пристигнаха,
идващи презъ Русе, групъ
българи туристи, на-
чело съ председателя на
българския туристически
съюзъ г. Стефанъ Поповъ.

Тѣ идатъ като гости на
Съюза на туриститъ
ГЕРМАНЦИ отъ Ромъ-
ния, една делегация на
когото, на чело съ пред-
седателя г. полков. о. з.

Кронеръ, ги бѣше по-
срещнала утринята въ
Гюргево.

Гоститъ заминаха за
Синая, където „ще опи-
татъ своитъ ски“.

Вчера пристигнаха и
група индустриалци отъ
България, между които
г. Влад. Цаневъ, собстве-
никъ на голѣмата желѣ-
зарска фабрика отъ
Пловдивъ.

„Новото пристанище“

Комедия въ 3 действия отъ Ст. Л. Костовъ

Въ сжбота вечерята, 29
февр., въ салона на кино
„Модернъ“, любителската
театрална трупа при Б. К.
О. представи комедията „Но-
вото пристанище“ (Г-нъ ми-
нистре, една дама!).

Този пжть можемъ да
поздравимъ режисьора г. Ат.
П. Поповъ и да подчерта-
емъ казаното отъ насъ пре-
ди, че г. Поповъ е добъръ ре-
жисьоръ, но не винаги добъръ
артистъ. [предшнитъ му де-
бюти].

Г-жа Ст. Бъчварова — Ма-
линка, Ив. Димовъ — Иванъ,
Ив. Мавродиевъ — Купеш-
ковъ, Ив. Велчевъ — Баш-
лийски и Ат. П. Поповъ —
Климентъ Димовъ дадоха
безупречна игра, която ги
поставя вънъ отъ любител-
скитъ срѣди. Особено се
отличиха Ив. Димовъ, въ ро-
лята на разсилния, прите-
жаващъ най-голѣри артистич-
ески дарби въ трупата;
Ив. Велчевъ, въ ролята на
Башлийски, втората незаме-
нима сила въ трупата и

Ат. П. Поповъ, въ ролята
на Кл. Димовъ, който пре-
даде безпогрѣшно точния
типъ на народния предста-
витель — македонецъ.

Не малко внимание за-
служаватъ г. Ив. Мавродиевъ,
който е незаменимъ изпъл-
нител на типови роли.

За останалитъ нѣма какъ-
во да се каже.

Салонътъ бѣ доволно по-
сетенъ.

**Въ Букурещъ вая-
ло градъ**

Букурещъ. — Завчера тукъ
падна проливенъ дѣждъ,
придруженъ отъ силни гръ-
мотевици, като презъ про-
лѣтята. Следъ малко, оба-
че, на мѣста падна градъ,
голѣми ледени буци, като
кокоше яйце.

Чети в-къ
Добруджански гласъ

ДОБРУДЖАНСКИ СЕЛИЩА

Д. П. ЦАЧЕВЪ

СИЛИСТРА

МИНАЛО и НАСТОЯЩЕ

42

Следъ Антонъ Кисяковъ, за учителъ въ Силистра билъ условенъ известния пионеръ на българското възраждане, писателъ и дълги години делегатъ-представителъ на българитѣ отъ Силистра и цѣла Добруджа по черковния въпросъ въ Цариградъ, което се вижда добре отъ писмата му издадени напоследъкъ въ отделна брошура — С. И. Доброплодни.

Като учителъ въ Силистра, С. И. Доброплодни се проявява не само като добъръ учителъ, но и като горещъ патриотъ и борецъ за правата на българитѣ противъ гърцитѣ.

Следъ тия въ Силистра сж учителствували до 1878 г.: М. Берберовичъ, Димитъръ П. Драгановъ, П. А. Арнауловъ, Х. Петрова, Д. Енчевъ, Д. Моловъ, Ант. Енчевъ, Й. Мамарчевъ, Д. Шопски, Цв. Неновъ, Д. Калпевъ, М. Д. Тихчевъ, П. Айдемирски, В. П. Спиридоновъ, В. Хр. Шиковъ, Хр. Карапѣевъ и Ан. Х. Аврамова.

До 1856 г. всичкото християнско население въ Силистра: българи, гърци, власи и гагаузи, се черкували въ единствената тогава въ града черква „Св. Великомъченикъ Георгий“ и литургията се извършвала на неразбираемия за българитѣ гръцки езикъ. Но българитѣ, като имали предъ своето преимущество по брой, поискали да се служи и въ тая черква на славянски езикъ.

Подобно искане отъ страна на българитѣ се посрещнало съ присмѣхъ отъ надменнитѣ гърци, които пѣкъ ослабявайки се на поддръжката на силистренския управителъ Ибраимъ бей, не искали да чуятъ справедливото искане на българитѣ.

Отъ тукъ се почва вече явната и упорита борба между българитѣ и гърцитѣ въ Силистра. Българитѣ съ съдействието на гръцкия въ това време въ Силистра владика Дионисий, на когото обещаали, че ще събератъ данъка владичина отъ българското население въ епархията му, сполучили да отнематъ старата църква „Св. Великомъченикъ Георгий“, заедно съ двора ѝ, а на гърцитѣ отстъпили започнатата отъ руситѣ презъ 1830 г. черква и имъ дали събранитѣ черковни пари отъ 42.000 гроша съ всички записи.

Презъ м. януари 1860 г. се открила подписка между българското население въ града за построяването на нова българска църква, на която се отзонали единодушно всички българи отъ града и отъ близкитѣ села.

Въ 1862 г., новата и настояща българска черква била окончателно свършена и на 6

дек. с. г. се отслужила първата литургия на славянски езикъ отъ българския свещеникъ икономъ Хр. Аврамовъ и наречена: храмъ на св. св. Петъръ и Павелъ.

Новата черква била направена въ двора на старата черква св. Георгий, отъ която и днесъ се пази само мѣстото гдето е билъ олтаря, означено съ камъкъ и кръстъ.

Кои сж били най-жаркитѣ патриоти въ това време въ Силистра и инициатори за съграждането на българска черква се вижда отъ надписа останалъ и днесъ надъ входа на черквата издълбанъ върху каменна плоча, който гласи:

„Божиемъ Соизволениемъ, царскимъ попушениемъ создаде се сей свети храма Св. А. Петра и Павла во времето на архиепископа нашего Дионисия и г-на Атанасъ Хр. Н. Тока и чеда тѣхни Минчо Георгиевъ, Никола Титевъ, Гено Димитровъ, отъ вситѣ силистренски граждани и отъ вситѣ околни български села 1862 г.

Майсторъ Стойко отъ Дряново

Името на Дионисий е било зачерквано, но отпосле прибавено, което се забелязва леко поради различието на буквитѣ.

МАЙЧИНИЯ ЕЗИКЪ

на разискване въ Парламента

Букурещъ. — Въ заседанието на Камарата отъ 29 февруари н. г., при разискванията на новата административна реформа, г-нь Хансъ Ото Ротъ, видень малцинственъ представителъ, анализира обстойно проекта по административната реформа отъ гледна точка на малцинственитѣ интереси. Най-вече той се занимава съ нарежданията предвидени въ проекта относно употреблението на езика въ общинскитѣ съвети и учреждения, представляващи компактни малцинствени маси.

Известно е, че въ Трансилвания и Банатъ езикътъ на респективнитѣ малцинства е еднакво употребимъ съ официалния езикъ.

Въ с. Сираково

спасовска община, започна на ново да се експлоатира гората на Д. Поповъ, където винаги се намира за проданъ дебели дърва за горене и вършина.

Д. ПОПОВЪ

ВЪСТЪ

— Научаваме, че полицейскитѣ органи сж правили известни разследвания между завърналитѣ се селяни отъ Нова Добруджа, призовани отъ бандата агентъ-провокатори като свидетели въ дѣлото на В. Г. Върбановъ.

Дължимъ да заявимъ, че тия невинни хора нѣматъ нищо общо съ нѣколкото бездѣлници, сложили се въ служба; скъпо заплатена, на една съвсемъ чужда на добруджанци кауза.

— Дѣлото за разтурянето на Българското Културно Общество отъ града ни, което бѣ насрочено за разглеждане на 17 февруарий, е било изискано отъ Върховния Касационенъ съдъ, за да бжде разгледана молбата на Б. К. О., отправена до Касационния съдъ, съ която се моли да се премѣсти дѣлото за разглеждане въ другъ съседенъ съдъ. Върховниятъ Кас. съдъ е насрочилъ разглеждането на молбата за 22 мартъ т. г., когато ще се разреши въпроса да продължи ли разглеждането на дѣлото отъ тукашния съдъ или по причина на законно подозрение да се премѣсти въ другъ окръженъ съдъ.

— Завчера били покани много наши съграждани да подпишатъ известни помощни суми за бесарабцитѣ.

— Въ сжбота, отъ жандармерийскитѣ власти бѣха докарани трима младежи отъ с. Кара-Синанъ, въ свръзка съ арестуваня Н. Хр. Недѣлчевъ при с. Армутлий, които по него време били отишли на гости въ горното село.

— Мѣстното ловно д-ство „Калиакренски оръелъ“, въ недѣля е устроило голъми ловна хайка въ околността на с. Гуикчилеръ, Батовата. Въ хай-

ката сж участвували ловци-гости отъ Букурещъ. Между многото убитъ дивечъ, ловцитѣ успѣли да застрелятъ една дива свиня и единъ вълкъ.

Вести отъ Силистра

— На 27 февруарий бѣ арестуванъ въ мѣстния затворъ прочутия побойникъ Флоаре Маринеску, нотаръ въ Сребърна, за много злоупотребления въ общината.

— На 28 м. м. сутринта Кирилъ Вълчевъ убива жена си Велика, разсичайки съ брадва главата ѝ. Веднага бѣ отнесена въ болницата, но много малко надежда има да се спаси, понеже мозъка ѝ се вижда. Убиецътъ бѣ арестуванъ и изпратенъ въ мѣстния затворъ.

— По въпроса съ ареститѣ отъ Сребърна следствието продължава. Много

хора сж избѣгали да и единъ по арестувайтъ и препратени на следствени арестувани 2—3 града и пратени въ Сребърна.

рестуванитѣ има и но болшинството винни.

ЗА ВЕЛИКИТЪ ПО

Съобщавамъ на почитаемите гобройни клиенти, че вътворената СТАРА МАСЛО „БАЙ ДАМЯНОВАТА“ е за небетни, до горчинитѣ (срещу хайванъ назаръ) е отворена и работи ре. Както преди, тая СТАРАТА МАСЛО работятъ майсторитѣ, при строгъ взема се по малко дава винаги повече баво масло отъ в други масла.

Ако искате хубаво и вкусно идвайте въ Старата масленица бждете и апълно задов.

ДАМЯНЪ ГЕОР

Чети в-къ

„Добруджански гласъ“

ГОВЪ КОЖАРСКИ МАГАЗИН

ГОЧУ ГАЙТАНДЖИЕВЪ
(бившъ обушаръ)
ул. „И. Г. Дука“ (бивша „Тутраканска“) № 39
— ГР. СИЛИСТРА —

Отлично асотиранъ съ първокачествени обушарски сто

ГЪОНЪ БОКСЪ, ВСИЧКИ ВИДОВЕ ШЕВРА

— отъ прочутитѣ ромънски фабрики

Дермата, Монополъ, Селолъ и други

— ЦЕНИ КОНКУРЕНТНИ

— Само едно посещение и ще се увѣрите

ПОДНОВЕНАТА ФИРМА

Андрей Илиевъ-синове
и Руси Ст. Георгиевѣ
ул. „Тутраканъ“ 33 — Силистра

пусна въ продажба, при най-износни цени всички видо

ЖЕЛЪЗАРСКИ, ДЪРВОДЪЛСКИ, БОЯДЖИЙСКИ

материали и добре подбранъ стока отъ месингови артифак

Боръ машини, наковални (йорсови) духала (жоройи)

първокачествени плугове

безири, цинквейсъ — „Корона“, разни бон, най-добри

качествени четки, корниз, бризбизи отъ чистъ месингъ

ПРИМУСИ, машини за гладене, машини за

месо и всички части за тѣхъ

За увѣрение посетете ни магазина

ЗА ЧАЙ,
КАФЕ, ПАСТИ,
АПЕРТИВИ
ИСКАЙТЕ:
КОНЯКЪ

За проданъ въ бодеге, кръчми и всички първокачествени колониални и спиртни магазини

Tipografia „IZVOR“ — Bazargic

SECRETI
Rom Standard

Sediul fabricii BUCURESTI
Str. „Doamna Chiajna“ 24

Собственикъ, отг. редакторъ Я. х. Яневъ